

“Cuánta gente se pasa la vida acumulando, pensando en estar bien más que en hacer el bien. Pero ¡qué vacía es una vida que persigue las propias necesidades sin mirar a los necesitados!”

(Papa Francisco)

125 ANYS DE PRESENCIA SALESIANA A CIUTADELLA

“En una ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús: Qui és el més important en el Regne del cel? Jesús va cridar un infant, el posà enmig d’ells i digué: -Us ho asseguro: si no torneu a ser com els infants, no entrareu al Regne del cel. Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel. I qui acull un infant com aquest en nom meu, m’acull a mi”. (Mateu 18, 1-5). Aquest és l’evangeli que es proclama el 31 de gener, solemnitat de Sant Joan Bosco. La família salesiana l’alterna amb l’evangeli de sant Joan (10, 11-16), el del Bon Pastor, que diu: “Jo soc el bon pastor: conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi. A més, jo dono la vida per les ovelles”.

Les lectures ens expliquen el que significa per a la congregació els 125 anys d’existència de la casa salesiana de Ciutadella, una història de servei als joves. Don Federico Pareja començà una obra volguda per Déu, que ha tingut una continuïtat ininterrompuda. Va tenir una intuïció pedagògica i cristiana similar al carisma salesià i al sistema preventiu, fonamentat en la Raó, la Religió i l’Amor. Per fer-lo realitat calia un pati,

una escola, una església. Això és el que va oferir a la congregació, amb insistència i el que van trobar Don Francisco Atzeni, director de la comunitat, els clergues Don José Celma i Don José Jesús Valdepérez i el novici Antonio Sansó, quan el 26 d’octubre de 1899 van arribar a Ciutadella, ben acollits per les autoritats eclesiaístiques i municipals i per la ciutadania que els esperava.

La peculiar història de la fundació de “Calós” ens recorda que Maria Auxiliadora ja tenia la seva església abans que es fundés la comunitat, construïda el 1893. També ens parla d’un acte de generositat i de vocació, ja que Don Federico Pareja ho va entregar tot i als vint-i-dos dies de l’arribada de la comunitat partí, el 17 de novembre, al novi-

ciat de Sant Vicenç dels Horts per fer-se salesià. Hem d’entendre-ho com un acte de vocació i de generositat, entregant els fruits dels seus esforços, amb la confiança que els fills de Don Bosco farien una feina bona amb la joventut ciutadellenca.

Les paraules: oratori festiu, escola, pati, església, teatre, alegria, joc, pregària i estudi... ja sonaven. Només calia que el sistema preventiu s’activés plenament i s’arrelés amb el carisma salesià estès per tots els continents.

Preparar aquest aniversari ha estat iniciativa dels diferents àmbits de l’obra salesiana representats al Consell de l’Obra. Podem dir, reafirmant el lema Inspectorial d’aquest curs, que “Som Futur”. Un futur que aposta per la innovació pedagògica, l’acompanyament, la formació en valors, les activitats lúdiques i esportives, la solidaritat i l’educació cristiana de la joventut, posant especial èmfasi en el primer anunci. 125 anys després, tenim un futur obert a l’esperança i a Maria Auxiliadora sempre la sentim al nostre costat.

Comunitat Salesiana de “Calós”

Façana posterior del col·legi

El perdó, font d’esperança i de pau

Dia 11 d’octubre el Seminari Diocesà, a Ciutadella, va acollir la primera xerrada de teologia d’aquest curs 2024-25. Es va comptar amb la presència del germà marista Lluís Serra i Llansana, que va parlar sobre el tema “El perdó i la reconciliació a l’Església”. El ponent va connectar aquesta reflexió amb el Jubileu de l’esperança que es celebrarà l’any 2025 a Roma, destacant que “l’esperança per als cristians és Jesucrist, posar la fe profunda en Déu. El fonament de tot és Déu.”

El tema del perdó i la reconciliació és molt necessari en la nostra vida.

En aquest procés personal, que ens farà sentir millor i més alliberats, és fonamental trobar espais de pregària. El germà marista també va ressaltar que Jesús vincula el per-

dó amb l’amor. “Una persona perdonada es sent estimada. El perdó refà el vincle amorós”. En aquest sentit, va recordar que a tots ens costa demanar perdó, per tant, per a fer-ho, necessitam humilitat i veritat. El Parenostre, la pregària que Jesús ens va ensenyar, també tracta sobre el perdó (“Perdonau les nostres culpes, així com nosaltres perdonam els nostres deutors”).

Finalment, va manifestar que el Papa Francesc ens recorda la importància del sagrament de la reconciliació, perquè ens allibera, ens sana; és una trobada d’amor amb Déu Pare.

Bisbat de Menorca

Diumenge XXIX de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Isaïes

53, 10-11

El Senyor volgué que el sofriment el trituràs. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el designi del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justs els altres, després de carregar-se les culpes d'ells.

Salm responsorial 32

R: **Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posam en vós.**

Lectura de la carta als cristians hebreus

4, 14-16

Germans, mantinguem ferma la fe que professam, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres flaqueses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Déu perquè es compadesqui de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitam.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

10, 35-45

En aquell temps Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a veure Jesús i li digueren: "Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem." Jesús els preguntà: "¿Què voleu que faci?" Ells li digueren: "Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra." Jesús els respongué: "No sabeu què demanau. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batiats amb el baptisme amb què jo seré batiat?" Ells li digueren: "Sí que podem." Jesús els respongué: "És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batiats amb el baptisme amb què jo seré batiat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no som jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat." Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: "Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els gran personatges mantenen els altres davall el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor; i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes".

Lectura del libro de Isaías 53, 10-11

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salmo responsorial 32

R: **Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.**

Lectura de la carta a los Hebreos

4, 14-16

Hermanos: Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

Lectura del santo evangelio

según san Marcos

10, 35-45

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos de Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir». Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?». Contestaron: «Concedenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda». Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?». Contestaron: «Podemos». Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado». Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

Una autoritat per al progrés de l'altre

La set de poder i la temptació de fer-se veure més important no són cap fantasia en les empreses, les famílies, en les escoles i també a dins l'Església! Els apòstols mateixos es disputaven els primers llocs en el Regne... Què és el que Jesús demana: Entre vosaltres, no ha de ser així.

No caricaturitzem Jesús fent-ne un anarquista contestant tota forma d'autoritat... L'Evangeli mostra moltes vegades com ell "ensenyava i actuava amb autoritat". Durant la Passió donà prova d'un domini i d'una llibertat que esglaià Pilat, acostumat, segurament, al servilisme dels seus subalterns. El Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, El Mestre i el Senyor, rentà els peus als seus deixebles durant el darrer sopar, comportant-se com "l'esclau de tots." Una responsabilitat humana assumida amb esperit cristià no és, no ha de ser, una situació de dominació o de cercar un interès personal a costa del bé comú.. És una missió de servei... Entre nosaltres, en l'Església, els "poders" no poden ser més que ministeris, serveis.

Autoritat ve d'un mot llatí "auctoritas" l'arrel del qual significa "augmentar, fer créixer". Exercir l'autoritat té com a missió ajudar les persones que té al seu càrrec a créixer i desenvolupar totes les seves capacitats. El vertader cap, líder, promou i posa en valor aquells i aquelles a qui acompanya.

Els millors responsables, ja siguin patrons, polítics, pares o educadors i ministres (pastors) de l'Església són aquells que fan participar i progressar els joves, els homes i dones que ells dirigeixen i acompanyen. El Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes, com el Servent de Déu del que parla Isaïes.

Dirigir amb un real esperit de servei exigeix sens dubte més competència, més temps, més atenció i més oblit d'un mateix. El missatge d'aquest diumenge és una bona notícia. Representa una real esperança per al món on hi ha un aixam d'abusos de poder i de dictadors; Jesús ens traça aquí un camí per a crear unes noves relacions humanes. Els cristians, posant-les en pràctica entre nosaltres, testimonien que són possibles i alliberadores. Servir fa felicitat. Cada eucaristia, on el Crist es dona, ens recorda la seva manera original d'ocupar els primers llocs.

Josep Sastre

Vocacions, una esperança de futur

Tots sols enmig de la multitud (3)

Vivim en un món de contrastos i de contradiccions. Som la generació que tecnològicament estem més connectats, som el moment històric en què més possibilitats de comunicació tenim, però, al mateix temps, vivim en una època on hi ha molta soledat i individualisme. Vivim connectats i rodejats de gent, però experimentem aquesta soledat i melancolia que ens tanca dins nosaltres mateixos. Les relacions virtuals han substituït les relacions reals, i preferim tenir milers d'amics a les xarxes socials, ser influents en aquests mons, i ens veim incapacitats per tenir un contacte humà real i concret.

Ens trobam tots sols enmig de la multitud. I aquesta soledat s'experimenta d'una manera més agressiva entre els creients. El món ens és advers: avui en dia vesteix molt més dir que ets ateu o no creient, i acabes amagant les teves conviccions religioses per por al què

Unsplash

diran, per por a la rebuig i a la burla. En una societat que fa gala de gran tolerància, els creients hem de viure episodis d'una intolerància no agressiva, però sí burlesca i ofensiva que ens condemna de nou a les catacumbes.

Perquè neixin vocacions s'han de crear espais propicis per poder viure la fe sense por i sense complexos. Els grups de joves, els grups d'universitaris, els encontres de professionals creients ens poden ajudar a sortir d'aquest anonimats en el qual vivim la nostra fe i ens permet descobrir que aquesta aparent soledat no és tal, que només fa falta trobar persones que creguin com tu, sense complexos, amb alegria.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

ROLANDO RUIZ DURÁN

Rolando Ruiz Durán es misionero javeriano y actualmente reside en Marruecos. Con motivo de la campaña del DOMUND, estos días ha estado en Menorca para participar en la Semana de Animación Misionera.

¿Qué significa para ti ser misionero?

-La misión es un regalo, un regalo que se recibe de Dios, engrandeciendo el propio ser. Dejar su país, su lengua, la familia y los planes personales para ser anunciador de Jesús y su Evangelio en otros lugares, es seguir a Jesús en su proceso de encarnación despojándose de su divinidad para asumir nuestra condición humana y llevarnos al Padre. Hacerse seguidor de Jesús al estilo de Jesús.

¿Cómo es tu experiencia misionera en Marruecos?

-Es preciosa, yo soy misionero javeriano y somos tres en mi comunidad. Vivimos en una ciudad llamada Fnideq (Castillejos en castellano), ahí somos los únicos cristianos en medio de ochenta mil habitantes, todos musulmanes. Ser cristiano y misionero es anunciar el evangelio con la vida, en el encuentro e interés por el otro; la gente nos acoge y quiere mucho, saben que somos "hombres de Dios" y cristianos. Tenemos varios encuentros de oración con sufíes promoviendo la Fraternidad Humana y Convivencia en Paz, eso es Evangelio.

"Id e invitad a todos al banquete" (cf. Mt 22,9). ¿Qué nos transmite el lema del DOMUND de este año?

-Es hermoso, Jesús ha venido para invitar a todos al "banquete", los de oriente, los de occidente, a todos. Esto quiere decir que cada ser humano está invitado por Jesús a una fiesta, la fiesta de DIOS que nos ama y quiere con él. La misión es recordar esa llamada de Dios, su voluntad es que todos, de todas las razas, culturas, religiones, nos sentemos juntos a compartir el gran banquete en la mesa de DIOS. Es lo que nos hace vivir en Marruecos, ellos, nuestros hermanos y hermanas musulmanes también están invitados al banquete de Dios.

También realizaste tu misión en España. ¿En qué consistió y qué te aportó?

-Sí, yo no quería venir a España, para mí la misión era Chad y ahí estaba feliz; los doce años vividos en España los he pasado haciendo animación misionera, invitando a otros para acoger la pasión por la misión. Al ver cuánto bien hace en los jóvenes y menos jóvenes, ensanchando sus corazones y descubriendo que no podemos ser felices a solas, pues compartir la felicidad con los más lejanos genera una dimensión cristiana que lleva a plenitud, esto me ha dado una nueva manera de contemplar la misión, que no es sólo anunciar fuera sino contagiar a otros de la misma.

Sonia Febrer Romero

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

Don Federico Pareja Mesa, un sacerdot diocesà amb cor salesià

Don Federico Pareja Mesa serà una persona clau per l'arribada dels salesians a Ciutadella. Nascut a Ceuta el 1853. En el 1868 el seu pare és designat com a Governador Militar de Menorca i tota la família Pareja es trasllada a l'illa.

A l'octubre d'aquell any, Don Federico entra en el Seminari Conciliar de Ciutadella. Sent encara seminarista a l'octubre del 1877, se li encarrega l'església del Seminari (Mare de Déu del Socors), per tenir cura del culte a la Mare de Déu i fomentar la seva devoció. El dia 8 de desembre d'aquell mateix any funda el Cor d'infants de l'Escolania de la Immaculada Concepció.

Un any després, el 21 de desembre de 1878, amb 26 anys, és ordenat sacerdot de mans de Mons. Manuel Mercader, que el nomena vicesecretari

Don Federico Pareja Mesa

seu i professor del Seminari. Però la seva autèntica vocació sacerdotal era estar amb infants i joves. I així reunia els cantors de l'Escolania, juntament amb d'altres filllets, per ensenyar-los el catecisme i oferir-los espais per estudiar i divertir-se. És per això, que a finals de 1878 compra un hortal, on acudien infants i joves que es divertien amb jocs variats, alternant les classes de religió i lliçons d'altres temes. La gent deia que anaven a s'hortal des Senyor Pareja.

Aquell hortal és la petita llavor de Don Federico. Per les similituds amb els orígens de la tasca de Don Bosco, més d'un historiador ha anomenat aquest hortal com el *Valdocco de Ciutadella*.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Concert de violí

Dissabte 19 d'octubre, a les 20 h, a l'església del Carme, a Maó. A càrrec del violinista Chris Clad. Entrada gratuïta amb taquilla inversa.

DOMUND 2024

Els dies 19 i 20 d'octubre totes les col·lectes de les misses aniran destinades al DOMUND.

Pregària de vespres a Santa Clara

Cada diumenge, a les 20 h, pregària de vespres a l'església de Santa Clara, a Ciutadella, per a preparar-nos per al Jubileu 2025.

Festa de Sant Antoni Maria Claret

-Dijous 24 d'octubre, festa del titular, a les 20 h, missa presidida pel bisbe Gerard.

-Dissabte 26 d'octubre, a les 17 h, jocs i tallers per als infants i joves al pati de la parròquia. A les 19.30 h missa, i després xocolati i ensaïmada per a tots, i inauguració d'una exposició del grup "Per la Mar Viva".

-Diumenge 27 d'octubre, a les 10 h, missa. Tot seguit, actuació a la plaça de l'Empordà del grup folklòric Sant Miquel.

Trobada de joves

Divendres 25 d'octubre, a les 20 h, a l'església de Sant Miquel, a Ciutadella. Es convida a tots els joves per a viure una estona de convivència, reflexió i pregària.

Actes 125 aniversari arribada dels salesians a Ciutadella

-Divendres 25 d'octubre, a les 20 h, a l'Ajuntament de Ciutadella, conferència a càrrec de Josep Pons Fraga. També hi haurà una projecció commemorativa de la història de Calós.

-Dissabte 26 d'octubre, a les 19.30 h, missa amb motiu d'aquest aniversari i, tot seguit, una bereneta al pati Don Bosco.

Assemblea dels Escoltes de Menorca

Dissabte 26 d'octubre, a la Casa de l'Església, a Maó. A les 9.30 h, en primera convocatòria i a les 10 h, en segona convocatòria.

Campanya "Ningú Sense Llar"

Diumenge 27 d'octubre es celebrarà aquesta jornada sota el lema "Caminem junts".

Notícies nostres

Ruta del Pare Rotger per Mallorca

Un grup de vint-i-un ferrerriencs, nebots del pare Llorenç Rotger Coll (Ferrerries, 1910-Palma 1959), van realitzar els passats 26, 27 i 28 de setembre la ruta mallorquina, visitant els llocs més emblemàtics on va fer vida apostòlica, missionera i periodística

Bisbat de Menorca

(dirigí la revista "Lluc") el sacerdot de Ferrerries de la congregació dels Sagrats Cors. Van estar acompanyats pel pare Josep Amengual, prior del monestir de el Real, qui durant l'etapa de novici va compartir predicació i missions amb el pare Rotger. L'expedició va visitar La Real, santuari de Lluc i l'ermita de Sant Honorat, on van poder assistir a missa en memòria del missioner de Ferrerries. També van tenir l'oportunitat de visitar la catedral, on van ser rebuts cordialment pel bisbe Sebastià Taltavull i el degà de la Seu, mossèn Antoni Vera, acabant amb una visita al palau Episcopal, on visitaren la capella i les principals dependències del majestuós edifici.

Miquel Àngel Limón

Santuaris, peregrinacions i confraries: espais d'acollida i evangelització

Del 30 de setembre al 2 octubre vaig participar a Mérida a les jornades de pietat popular, santuaris i peregrinacions. Vam participar a la ponència del bisbe Mikel Garciandía, que va parlar sobre com podem evangelitzar en aquests llocs sagrats i en les peregrinacions amb els fidels.

Una altra ponència de Francisco J. Romero, coordinador de l'àrea de pietat popular, santuaris i peregrinacions, que va exposar un pla formatiu per als qui acullen els fidels i visitants en el santuaris i peregrinacions. També vam assistir a la ponència de la germana carmelita María Granados, la qual va tractar el primer anunci i la catequesi en la pietat popular. A més, vam participar al Jubileu de Santa Eulàlia, assistint a l'Eucaristia a la basílica de la santa. Finalment,

Bisbat de Menorca

es va animar tots els assistents a aquestes jornades a participar activament en el Jubileu de 2025.

Toni Mercadal Sintes
Director del Secretariat de Santuaris i Peregrinacions

Caminem amb el cor ardent

El dia 6 d'octubre els equips de matrimonis de la Mare de Déu (EMD) de Menorca vam celebrar, a l'església de Sta. Maria de Ferrerries, la 52a jornada d'inici de curs amb el lema: "Caminem amb el cor ardent". Aquest any el tema d'estudi es basa en el text evangèlic dels deixebles d'Emmaús (Lc 24, 13-35). Per ajudar-nos als presents a reflexionar sobre aquest interessant relat es va comptar amb la

EMD Menorca

dissertació del prevere mallorquí, llicenciat en Sagrades Escripcions, Teodor Suau.

El conferenciant va anar desgranant aquesta narració com una catequesi sobre la crisi de fe, l'acompanyament que ens fa Jesús en el nostre caminar per aquest món sense que ens adonem ni reconeixem la seva presència. Aquest relat és una crida a viure la nostra Fe en comunitat i que l'Eucaristia ha de servir per encoratjar-nos a sortir de nosaltres mateixos i posar la mirada cap a fora. Després de la xerrada es va fer un treball en grup i les reflexions es van posar en comú a l'homília de l'Eucaristia que va presidir el bisbe Gerard. En la celebració es va fer el canvi de responsables del sector A i el compromís de dos equips que s'incorporen al moviment. La jornada va acabar amb el tradicional dinar de germanor.

Equips de la Mare de Déu de Menorca